

NURULLAH GENÇ

Müpteladır Gemiler
Benim Denizlerime

ŞİİR

İÇİNDEKİLER

Nazlı Eşnâ İçin	9
1 / mavi bir gündönümü	11
2 / gökyüzü mü akıyor ellerime	21
3 / mihengimi bıraktım tanyerine.....	27
4 / yenilgiler vuramaz düşlerimi.....	33
5 / rıhtımlarda mayalandı gözlerim	37
6 / içimden al bu sevda mahşerini.....	40
7 / kuşlar anlıyor beni.....	45
8 / nehirdi aşka Hallâc	48
9 / ilâcımı özün say	58
10 / acze düştüyse güneş	64
11 / girizgâh kıl efkârına gönlümü.....	69
12 / namluya vur düğümü	73
13 / istilâ, can ve sevinç	77
14 / inliyor kanda yüzün.....	80
15 / vefâ arar gül bende	84
16 / bulut bilmez göğünü.....	89
17 / tahammül yakar hüznü	94
18 / nirengi, kuş ve saray	99
19 / ümidim sende mağrûr	102
20 / esrârlı bir yüce dağ.....	105
21 / imrenir sana zakkum.....	108
22 / leyla düştü çöllere	111

Nazlı Eşnâ İçin

Cefâ neden aynada isyandır nakışına
Çiçekler ıstırâba inkisârınla meftûn
Ülfetin mahkûmu neylesin ülfetini
Ümidim gözlerinin güzergâhında efsûn
Şimdi mevsim âşinâ eskimeyen yaşına

Cihan Gazi Ozansoy

... —

müzmin bir karanlıkta yine virândır özüm
kühünü güneş kılıp doğduğun ândır özüm

➤ 1

mavi bir gündönümü

selam beyaz türküler söyleyen tanyerine
selam göğü onaran kelamına sevginin
menzilini bilenler aydan alır yönünü
selam bir yığide ki, tebessümle kuşatır
inleyen hayatını, ağlayan ölümünü

selam doğduğun güne ey bahar, müzmin gece
karanlığında yetim bıraktın düşlerimi
ötelerden yüzümün rengine od düşürdün
ellerim yokluğunda bilmezdi titremeyi
ne ben sende yanardım, ne sen bende üşürdün

prangalı bir ömrü omuzlamak ağırdı
bir bıçağın sırtında yürüdüm yıllar boyu
sen yokken yüreğimin kulakları sağırdı
nazar boncuklarına mahkûmdu yalnızlığım
kâh hüznün çekti beni, kâh kan beni çağırdı

selam sana gökyüzü, ruhuma akan ırmak
azının toprağında filizlenen kardelen
selam fırtınalara verdiğim hatıralar
doğduğun güne selam ey mühürlü gezginim
sen yokken dumanlıydı içimdeki yaralar

hayallerim akşamın saçlarını taradı
perdeleri kanayan pencerelerde gönlüm
sen yokken gece gündüz gözlerini aradı
mevsimleri ağlatan sızın vardı bağrımda
yollarımda papatya kokulu izin vardı

ey âteşin içime damladığı şehrâyin
doğduğun gün sabahı öptü çobanyıldızı
geldiğin âna değin uykularda tükendim
bendim tahtırevanda mum arayan bezirgân
kafesinde ölümü bekleyen rüya bendim

duydun mu efkarımda büyüyen ağıtları
beni benden koparan uğruları gördün mü
pervasızca yürüdüm üstüne mutsuzluğun
seninle bir yangını gülzâr eyledi hayat
çöllerimde serabı kalmadı susuzluğun

bu gün büyük gün, bir ay doğmalı ötelere
bilinmedik bir gökten almalıyım güneşi
bulutlar yine dalgın bakarken yeryüzüne
bu gün büyük gün; tören yapmalı içimde aşk
dönmeli boz bulanık tüm ırmaklar, özüne

dağların acısını çekemez bir küheylan
köprülerin ne kadar anlamlı olduğunu
hüznü geçemeyenler, bir de geçenler bilir
göremez sokakların kıvrandığını ölüm
bu gün büyük gün; tende çürüyenler dirilir

yağmur öper sevdalı tohumu dudağından
duyarım bulutların yürek vuruşlarını
ey bahar, kirpiklerin ıslandı mı senin de
bana hangi çiçeği sunacaksın bağından
kaçıncı yaşındasın bu sevda mevsiminde

hep cemre olmalıydın kainatımda benim
düşmeliydin suyuna, toprağına ömrümün
neden uzağımda çok, yanımda böyle azsın
bazen soğuk bir rüzgar esiyor saçlarından
bazen hicranlı bir güz, dayanılmaz bir yazsın

bu gün büyük gün kalbim; yıldızlarından melekler
pırlantalar dökmeli billur avuçlarına
kayıp hazineleri bulup getirmeliyim
başucuna koymalı ankanın gözlerini
tarihin en gizemli çağına girmeliyim

burcunda tebessümün kandilleri yanmalı
selam durmalı hayat ona deli divane
lâyıktır bin bir çiçek kokusuna kundağın

sis dağıldı ufkumda; kum saati bembeyaz
mavi bir gündönümü yaşıyorum ülkemde
zamanın bakışları ışıldıyor yeniden
çözülüyor o eski insafsız bilmeceler
korkusuz bir yaşamak süzüldü göklerinden

beliriyor silinmez edâsı resimlerin
berrak bir yürüyüşe başlıyor şimdi yürek
nasıl da cefakâr muammada kaldı dün
yaralı kapıların eşliğinden geçerek
dokunuyor masmavi çingırağına ömrün

bu gün büyük gün; ruhum doğduğu anı bilir
aşk dokunur nefretle bunalan takvimlere
nerdesin ey bozkıra boyun büken karanfil
kırbaçlanan oyuncak, karartılan istilâ
nerdesin ey leylayı canda arayan sefil

doğduğu anda gelir iniltisi kederin
şiirin damarında dolaşır kan gibi aşk
doğduğu günde verir hayal son nefesini
çođalır sürgünleri uzađa gidenlerin
çaresizlik terk eder ıstırap kafesini

masal bitmiř, efsane unutulmuřtur yine
doğduğu yıl her gece sevdalıdır yıldızlar
tebessümü dolunay, hıçkırığı sis olur
büyür avuçlarında çiđdem, sümbül, yasemen
ađlayınca lâezâr, gülünce nergis olur

... —————

gezginim; nice bin yıl sahralarda yürüdüm
gözlerinde baharı arayan candır özüm